

Nyáron az encsi könyvtárban

Unalmas nyári délutáni csend terpeszkedik Encsen, amikor a járási könyvtárba nyitunk. Kölcson- zési idő éppen nincs, a könyvtár igazgatója Sárospatakon van továbbképzésen, munkatársaival beszélgetünk.

Borsodban az encsi járás volt a kezdeményező a körzeti könyvtárak megteremtésében. Baktakék volt az első körzeti könyvtár székhelye. Azóta már sokfelé követték ezt a példát, a járásban is hat helyen működik gyakorlatilag körzeti könyvtár, még ha hivatalosan nem is hívják annak. Felsővadászon, Krasznokvajdán, Abaújszántón, Fénybányán, Abaújkérén és Homrodon a körzeti könyvtáraknak megfelelő rend szerint dolgoznak már, ellátva a szomszédos községek könyvtári szolgáltatását is, anélkül, hogy főfoglalkozású könyvtáros lenne ezeken a területeken.

A tanácsi rendezéseknek megfelelően, a regionális tervek követve szervezzük a körzeti könyvtárakat, illetve az összehívásokat, most még főfoglalkozású könyvtáros nélkül, de úgy, hogy mindez majdan alapja lehessen a körzeti könyvtárnak — hangzik a tájékoztatás. Halmaj, Szentistvánbaksza, Nagykinizs, Kiskinizs és Hernádkércs közös körzeti könyvtárának az elmúlt év ősze óta van függetlenített könyvtárosa, tehát Baktakék után ez a második olyan körzeti könyvtárunk, amely hivatalosan is annak tekintendő. Ez év végéig Krasznokvajdán és Novajdán teremtjük meg az új körzeti könyvtárakat. A két új könyvtár berendezésére a járási tanács 150 000 forintot biztosított.

Megyeszerle nagy gond a járási könyvtárakban és a községekben is a könyvtárolás felfrissítése, mert az új gazdaságirányítást helytelenül értelmezve igen sok helyen a minimálisra csökkentették az e célra szolgáló kereteket. Adódik hely, ahol szinte tel-

jesen megszűnt a könyvtár-fejlesztés lehetősége. Hogy áll e tekintetben az encsi járás? — Szerencsés helyzetben vagyunk — hangzik a válasz. A járási tanács végrehajtó bizottságának megértő hozzáállása eredményeként maximum 10 százalékkal csökkent a beszerzési keret a korábbi gazdaságirányítási időszakhoz képest. A községek 90 százaléka is megadta a szükséges összegeket, kivételt képeznek azok a helyek, ahol nagyobb kommunális, vagy egyéb közérdekű beruházásra került sor. A járási tanács költségvetése könyvbeszerzésre 245 ezer forintot biztosított, további 200 ezer forintot pedig a községi könyvtárak berendezésére és könyvbeszerzésre. A járási tanács jó példája az egyes községekre, illetve a körzeti tanácsokra is igen jó hatással volt, ezt a magatartást példamutatásnak tekintették, és ennek tudható be, hogy az encsi járásban az új gazdaságirányítás anyagi vonatkozásai viszonylag kis mértékben érintették károsan a könyvtárakat.

Jó ezt hallani, hogy így is lehet támogatni a könyvtári munkát. Néhány más járási tanács illetékesei megkérdezhettek az encsieket: miként teremtik elő a támogatáshoz szükséges összegeket, és a hozzáállásból, a szemléletből is példát vehetnének. A Művelődésügyi Minisztérium is nagyra értékeli az encsi járási könyvtár munkáját, és 1969-70-ben 20 000 forintos támogatást biztosít négy körzeti könyvtárnak, könyvbeszerzésre.

Csend és nyugalom van a zsongló nyári délutánon az encsi járási könyvtárban. A nyugalom azonban nem jelent szünetet a munkában, hiszen az összehívások és körzeti könyvtárak szervezése ellenére 80-nál több község, illetve település lakosait kell továbbra is ellátniuk. Csak nyugodtan, magabiztosan dolgozhatnak, készülhetnek az őszi-téli időszakra, mert a járási tanács jó támogatása megadja a biztos alapot a megfontolt, nyugalmas és termelékeny munkához.

(bm)

ZÁPOR

Tudósítás egy színházi eseményről

A színházi vitrinekben már hetek óta a nyári szünetet hirdetik a plakátok, sőt mi is búcsút mondtunk már az elmúlt évadnak, pedig a Miskolci Nemzeti Színház 1968-69-es idényének utolsó produkciójára csak most került sor, szerdán délelőtt.

Igaz, a főszereplők ezúttal nem színészek voltak, hanem a MŰSZAK (így csupa nagybetűvel), amely tízegyhány emberével — na, meg egy rajtűzoltóval — az „Eöcsésnál” c. rendkívül izgalmas és látványos „játékot” mutatta be.

A produkció legfontosabb alapfelfutója a teljesen kiüritett színpad, kábelek, függönyök stb. eltüntetése. Kell ezenkívül tizenháromezer liter víz, husztagú szereplőgárda (ki úszónadrágban, ki vízhatlan köpenyben, ahogy a szereposztás megkívánja), és természetesen itt is szükséges a főrendező, esetleg társrendező és néhány asszisztens.

Az előkészületek két héten át tartottak, ennek köszönhető, hogy szerda délelőttre már semmi sem volt a helyén a színpadon, kivéve a hengerré göngyölt és nyolcfóliába csomagolt horizontfüggőnyt.

Kezdet előtt megegyeszer reflektorok, zseblámpák fénye pásztázta végig a huszonöt méter magas zsinórpadlást, majd elhangzott a parancs: zápor! A hirtelen jött „természeti” változás még a beavatottakat is lenyűgözte néhány pillanatra. A vezényszóra ugyanis megnyitották a zsinórpadlást csatornáit, s úgy zuhogott alá a rengeteg víz, hogy a tűzoltókön kívül mindenki fedezéket keresett. Kuizs András, tűzoltó alezre-des — a zápor főrendezője — megnézte az óráját, s így szólt a körülállókhoz: rágyújthatnak! Tűzoltó a színpadon, évenként legfeljebb egyszer

mond ilyet, a zápor alkalmával. Miskolcon azonban már két esztendeje nem oldották fel a dohányzási tilalmat, tekintve, hogy sikerült a záport elnapolni, ami bizony nem olcsó mulatság.

Kerékgyártó László gazdasági igazgató az idén is huszonötezer forintot fizet ki a zápor költségeire. Ez azonban korántsem kidobott pénz, mert a színpad védelmét szolgáló berendezések műszaki felülvizsgálásán kívül, jó alkalom a szezon végi nagytakarításra is.

A zápor negyedórás zuhogott, utána fecskendők mosták a falakat. (A második felvonást már Gulyás József, a színház műszaki felügyelője rendezte.) Az egész produkció tovább tartott, mint a leghosszabb Shakespeare-tragédiák. Kár, hogy csak kis létszámú közönség nézte végig.

Az első zápor-próbát egyébként 1908-ban tartották a müncheni Künstlertheater-ban, s a világ nem egy színházában ma is közönség előtt került sor a műszakiak évadzárójára.

(gyarmati)

Mától vetítik:

A Crosbow-akció

nagyon fontos telepet, és ezzel szinte döntő csapást mérni a német rakétechnikára. A film végén, amikor már eloszlának a háborús robbanások füstfellegei, az angol miniszterelnök megdicséri az elhárítás szervezőjét, és egy félmondatnyi jut az elismerésből az életüket feláldozó névtelen hősöknek, a németeknél részben kivégzett, részben éppen az angol bombázás eredményeként életüket vesztett elhárító tisztjeinek is, elhangzik a kormányzó szájából egy olyan megjegyzés, hogy ennek, mármint a tömegpusztító fegyverek ilyen méretű gyártásának, egyáltalán az emberek feletti háborúnak nem szabadna soha többé előfordulni, mert egy előző

IDEGENFORGALMI LÁTVÁNYOSSÁG? A rendkívüli-séget kereső, sőt hajszoló világban csupán a különlegesség hatásvadásza? Egyre inkább és egyre teljesebben igazolódik, hogy a barlangban rendezett hangversenyek sokkal többet jelentenek. A természet e ritka csodájának újból és újból elbűvölő látványán, az utánozhatatlan varázsu hanghatásokon kívül olyan élményt nyújt, amelyet csak ott érezhet az ember. A mind többször, többféle műfajjal kísérletező műsorból most már világosan igazolódni látszik, hogy az óriási hangversenyterem nagyszabású kórusok és zenekari művek számára alkalmas igazán. Azok a művek érvényesülnek méltóan, amelyeknek csodásan ömlő hangtömbjei és zuhatagai szétáradhatnak a fenséges, természetalkotta boltívek alatt.

Ezért volt megrendítően szép és felemelő Kodály két nagyszabású műve, a Budavári Te Deum és a Psalmus Hungaricus előadása. A Te Deum fénylő trombita-fanfárai és zengő diadalmassága, a Psalmus zoltáros énekének panasz, jajongása és bizakodó himnusz elmélyítette és éreztette a hallgatókban a nagy mű igazságát, amelyet a kompozíció így fejez ki: „a szegények, igazak felmagasztaltatnak, a kevélyeket aláhajgálják”. Végeredményben mai életünk igényeit, emberségét kifejező igazsága ez.

A KÉT HATALMAS KODÁLY-MŰVET a híres Debreceni Kodály-kórus és a Miskolci Szimfonikus Zenekar szóltatta meg, vezényelt Gulyás György Liszt-díjas. A szólókat Marsay Magda, Körösi Marian, Berczelli István, a debreceni operatársulat tagjai és Bartha Alfréd, az Állami Operaház tagja énekelte. Mind a kórus, mind a szólók és a kitűnő, külföldi sikereket is maga mögött tudó Gulyás György, a mű teljes ismeretében szeretettel, lelkesedéssel szolgálta az előadást. A szólóisták szép énekéről külön elismeréssel szólunk. Az alkotások hatalmas kórustömbjei szórnyalóan töltötték be az óriási teret, a zenekar dicséretesen helytállt, helyenként azonban a szükségesnél nagyobb erővel elnyomta a kórus zengését, sőt a Psalmus második részében, a könyörgésnél a tenorszóló hallhatóságát

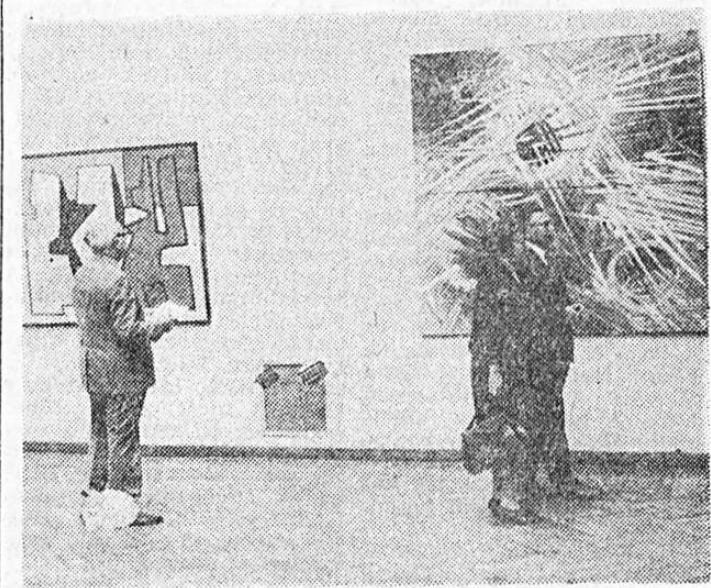
is veszélyeztetette. A hasonló nagyszabású művek előadásakor sokat segíthetne az énekar számára szükséges és szokásos pódium beállítás.

Aggtelek lassan talán már több az ország művészeti életében, mint különösen érdekes. Kíváncsok, szervesen beépíteni az ország nyári művészeti életének vérkeringésébe. A legjobb és legnemesebb értelemben megfelelő propagandával idegenforgalmi és művészeti látványossággá kívánatos tenni, mint amilyen a maga nemében Martonvásárhely, Károlyi-kert, Tihany és a többi híressé vált nyári kultúresemény. Az aggteleki barlanghangversenyek már eddig is ezekkel ismertették meg a zené nagy művészi értékeit. Többet látták és hallották az ott előadott nagy alkotásokat, mintha hangversenyteremben mutatták volna be őket.

NÉHÁNY SZÓT ÉS FŐLEG DICSÉRŐ SZÓT megérdemel a művekhez illő, különösen szép megvilágítás. A Te Deum talán több ragyogó fényt is kaphatott volna. Szép volt tehát a hangverseny, felemelő hatású, megénk hírét jól szolgáló. Köszönjük az élményt a debrecenieknek, a szólókknak, köztük is különösen Bartha Alfrédnek, a vezénylő Gulyás Györgynek és nem utolsósorban szépen muzsikáló zenekarunknak.

V. Zalán Irén

Francia képzőművészeti kiállítás

A montreali „Expó-68” című kiállításon bemutatott modern francia festményekből rendeztek kiállítást a Múcsarnokban.

Megkérdeztük:

Hol kapható éjjel benzin?

Több olvasónk kérdezte már, miért nem tart éjszakai ügyeletet a város központjának egyetlen benzinkútja, a Béke téri. Ezért fordultunk mi is e kérdéssel az ÁFOR illetékeseihez, kiegészítve azzal, ha a Béke téren nem, akkor hol kaphatnak benzint az autósok éjszaka Miskolcon?

A következő választ kaptuk: az ÁFOR helyi kirendeltsége a hejőcsabai és a Kilián-déli töltőállomásokon tart éjjelnappali szolgálatot. Való igaz, hogy ezek esetenként kiesnek a forgalomból, s könnyebben elérhető lenne a Béke téri benzinkút. Am, hogy itt nem tart éjszakai szolgálatot az ÁFOR, annak legnyomósabb oka: ezt a benzinkutat a közeljövőben megszüntetik. A korlátozott nyitva tartás oka tehát az, hogy eltereljük a „vevőforgalmat” a másik két állomásra felé. Am, a Béke téri benzinkút megszüntetése nem végleges, mert a tervek szerint ugyanennek a helyén új, korszerű töltőállomást építenek majd. S ha ez elkészül, akkor esetleg lehetőség nyílik rá, hogy a város e pontján legyen éjjel-nappali szolgálat.

(b. p.)

Továbbképzés MHSZ-vezetőknek

Tegnap, július 16-án autóbussz állt meg a Keletbükki Állami Erdőgazdaság Varbó központjában levő, Fónagyság nevű településén az üdülőnek is beillő, modern, új munkásszálló előtt. Borsod járásainak MHSZ-titkárai érkeztek ide, hogy négynapos továbbképzésen vegyenek részt.

Ismeretes, hogy a szövetség előtt nagy feladatok állnak, melyeknek végrehajtása csak megfeszített, lelkiismeretes munkával lehetséges. A továbbképzés is része ennek a munkának. Jellemző, hogy a megérkezés után néhány perccel már valamennyi titkár az előadóteremben ült és megkezdődött a munka. Megnyitó-előadást Bokor József alezre-

des, az MHSZ megyei vezetőségének titkára tartott. A szövetség eddigi munkájáról, eredményeiről, főleg pedig foglalkozásairól, az előbbre lépés mikéntjéről szólt.

A továbbképzésben számos előadás, gyakorlati foglalkozás szerepel. Előadást tart többek között Takács László alezre-des, az MHSZ országos központjának osztályvezetője, Lobkovitz László, az MHSZ megyei titkárhelyettese és számos meghívott előadó is. A tematikában szerepel politikai tájékoztatás, a polgári védelmi munka feladatainak, a gépjárművezető-képzésnek, a modellezésnek és számos más, fontos kérdésnek az ismertetése.

Izgalmas amerikai kalandfilm a második világháború idejéből. Amerikaiak készítették, a rendezője Michael Anderson, de a történet maga angol környezetben, illetve nagyobb részt német megszállt területen játszódik. Azt az időt és történetet idézi fel a film, amikor a németek a szárnyasbombák: kilővéssel, majd a V 2-nek Londonra irányításával kísérleteztek (nem is kevés eredménnyel), és az angol elhárító szervek megpróbálták, hogy nyomára bukkanjának a németek kísérleti üzemének, illetve megsemmisítsék azokat.

A film közelebről azt a történetet dolgozza fel, amikor a Peenemünde közelében levő kísérleti üzembe és kilővőhelyre az angol elhárító szervek bejuttatták a maguk embereit, és azok segítségével, majd hősi önfeláldozásával sikerült megsemmisíteni ezt a

tesztet őket együgyűkké, hanem olyannak ábrázolja, amilyenek voltak, és akik ellen keményen kellett küzdeni, és akikkel szemben nem egy-egy kiemelkedő egyéniség, egy-egy bármilyen vezető beosztású parancsnok, vagy egyéb tiszt, hanem az azonos célért küzdő sokféle rendű és rangú katonai összefogása győzedelmeskedhetett. Természetesen művészi eszközei a kalandfilmjelleghez idomulnak, azonban néhány színészi alakítás is figyelmet érdemel, hiszen a főbb szerepekben többek között Tom Courtenay, Trevor Howard, John Mills, George Peppard alakításait láthatjuk, és kisebb szerepben nagyon emlékeztet Lili Palmer és Sophia Loren.

(benedek)